

List Jakuba

Rozdział 5

1. Nuż teraz, bogacze, płaczcie, narzekając na nędze wasze, które przydą na was. **2.** Bogactwa wasze zgniły, a szaty wasze mole pogryzły. **3.** Złoto i srebro wasze pordzewiało, a rdza ich będzie wam na świadectwo i zje ciała wasze jako ogień. Skarbiliście sobie gniew w ostatnie dni. **4.** Oto zapłata robotników, którzy żęli pola wasze, która jest zatrzymana od was, woła, i wołanie ich weszło do uszu Pana zastępów. **5.** Zażywaliście na ziemi i w zbytkach wytoczyliście serca wasze w dzień zabijania. **6.** Skazaliście i zabiliście sprawiedliwego, a nie sprzeciwił się wam. **7.** Przetoż cierpliwymi bądźcie, bracia, aż do przyszcia Pańskiego. Oto oracz oczekiwają drogiego owocu ziemie, cierpliwie znosząc, ażby wziął zaranny i odwieczorny. **8.** I wy bądźcie cierpliwymi, i utwierdzajcie serca wasze, abowiem przybliżyło się przyscie Pańskie. **9.** Nie wzdychajcie, bracia, jedni przeciw drugim, abyście nie byli sądzeni. Oto Sędzia przede drzwiami stoi. **10.** Bracia, bierzcie na przykład zeszcia złego utrapienia i cierpliwości proroki, którzy mówili w imię Pańskie. **11.** Oto za błogosławione mamy tych, którzy wycierpieli. Hiobowę cierpliwość słyszeliście i koniec Pański widzieliście, iż lutościwy jest Pan i miłosierny. **12.** A przed wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani żadną inną przysięgą. Ale wasza mowa niech będzie: Jest, jest - Nie, nie: abyście pod sąd nie wpadli. **13.** Smuci się kto z was? Niech się modli. Wesołego serca jest? Niechajże śpiewa. **14.** Choruje kto między wami? Niech wwiedzie kapłany kościelne, a niech się modlą nad nim, pomazując go olejem w imię Pańskie, **15.** a modlitwa wiary uzdrowi niemocnego i ulży mu Pan, a jeśliby w grzechach był, będą mu odpuszczone. **16.** Spowiadajcie się tedy jedni drugim grzechów waszych i módlcie się jedni za drugimi, abyście byli zbawieni: abowiem wiele może ustawiczna prośba sprawiedliwego. **17.** Eliasza był człowiek nam podobny, cierpiętny, a modlitwą modlił się, żeby deszcz nie padał na ziemię, i nie padał trzy lata i sześć miesięcy. **18.** I zasię modlił się, a niebo spuściło deszcz i ziemia dała owoc swój. **19.** Bracia moi, jeśliby kto z was zablądził od prawdy, a nawróciłby go kto, **20.** ma wiedzieć, iż który by uczynił, że się nawrócił grzesznik od błędnej drogi jego, zbawi duszę jego od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.